

3. Anlægs- og driftsudgifter

I forbindelse med Folketingets behandling af regeringens forslag til »Handlingsplan mod forurening af det danske vandmiljø mod næringsalte« har Kommunernes Landsforening (KL) udtrykt stærk betænkelighed ved planens angivelse af de økonomiske konsekvenser for udbygningen af de kommunale rensningsanlæg.

På denne baggrund anmodede jeg Miljøstyrelsen og Kommunernes Landsforening om at udarbejde et fælles datapapir, der dels belyser baggrunden for de forskellige resultater, og dels under indtryk heraf redegør for de udledningmæssige og økonomiske konsekvenser ved variationer i valg af anlægsstørrelse og faseopdeling af indsatsen over 5 og 7 år.

Handlingsplanen angiver en anlægsudgift på 6,0 mia. kr. til N- og P-fjernelse på anlæg over 5.000 personækvivalenter og yderligere 3,0 mia. kr. i anlægsudgift til andre foranstaltninger, herunder kloakering.

Der er mellem Kommunernes Landsforening og Miljøstyrelsen enighed om den direkte anlægsudgift på 6,0 mia. kr. til udbygning af anlæggene over 5.000 PE, men herudover har Kommunernes Landsforening medregnet en udgift til handlingsplanens realisering på 1,5 mia. kr. til supplerende reservekapacitet m.m.

Kommunernes Landsforening har beregnet recipientkvalitetsplanernes supplerende krav til ca. 2,4 mia. kr., medens Miljøstyrelsen har beregnet en totaludgift på 3,0 mia. kr. for øvrige anlægsaktiviteter på spildevandsområdet udenfor planen, herunder kloakering. En vurdering af baggrunden for disse resultater viser ingen afgørende forskelle.

Kommunernes Landsforening mener dog at udgifterne til kloakering vil blive større end anslået af Miljøstyrelsen.

Såvel Amsrådsforeningen som Kommunernes Landsforening har påpeget at de investeringer, der pålægges kommunerne til kvælstofreduktion, synes at være ude af proportion med den opnåede rensningseffekt.

Det er rigtigt, at det ofte er dyrt at fjerne kvælstof, men det er ikke så dyrt som 50–60 kr. pr. kg fjernet kvælstof, som det fra flere sider er hævdet.

Disse høje beløb fremkommer ved at antage, at samtlige omkostninger i handlingspla-

nen ved udbygning af rensningsanlæggene tilskrives kvælstoffjernelse. Dette er ikke rigtigt.

Af de 6 mia. kr. Miljøstyrelsen har beregnet, det vil koste at udbygge rensningsanlæggene, skønnes ca. 3 mia. kr. anvendt til kvælstoffjernelse, ca. 0,5 mia. kr. til fosforfjernelse og ca. 2,5 mia. kr. til udbygning af overbelastede rensningsanlæg, slambehandling, modernisering m.v.

Det er imidlertid meget forskelligt hvad kvælstoffjernelse vil koste på forskellige typer rensningsanlæg. På eksisterende biologiske anlæg, der udbygges til kvælstoffjernelse, vil prisen for dette typisk udgøre ca. 20–30 kr. pr. kg fjernet kvælstof.

På mekaniske anlæg, der fra starten udbygges til kvælstoffjernelse, er udgiften i forhold til almindelig biologisk rensning lille. Regnet ud fra denne forskel bliver udgiften til kvælstoffjernelse mindre end 10 kr. pr. kg fjernet kvælstof.

Endelig er der mange anlæg som i dag er indrettet til at ilte ammoniak i spildevandet til nitrat (nitrifikation). Disse anlæg kan ofte blot ved etablering af moderne styring bringes til at fjerne kvælstof for meget små investeringer.

Konsensuskonferencen har angivet udgiften til kvælstofrensning fra kommunale spildevandsanlæg til ca. 20 kr./kg.

Driftsudgiften for de kommunale rensningsanlæg har i årene 1980–1986 typisk liget i intervallet 550–600 mill. kr. pr. år.

Ifølge Danmarks Statistik er der for 1987 optaget en samlet driftsudgift for rensningsanlæg i de kommunale budgetter på 558 mill. kr.

Miljøstyrelsen har i forbindelse med udarbejdelsen af regeringens handlingsplan beregnet forøgelsen i driftsudgiften ved planens gennemførelse til 425 mill. kr. pr. år.

Hertil skønnes en forøgelse på 50 mill. kr. for anlæg mindre end 5.000 PE i medfør af recipientkvalitetsplanens krav.

Niveauet for den totale driftsudgift for de kommunale rensningsanlæg vil således ved realisering af handlingsplanen og recipientkvalitetsplanerne stige til ca. 1,0 mia. kr. pr. år.

4. Tidsramme